

Arrest

nr. 178 026 van 21 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Ceel Bacad in het district Aden Yabal. U weet niet in welke provincie dit ligt. Op vijftienjarige leeftijd bent u verhuisd naar de wijk Wadajir in de stad Mogadishu, provincie Banaadir. U woonde en werkte op de Suuqa Weyn markt: u verkocht er tomaten en brandhout. U verklaart te behoren tot de Abgal clan, subclan Da'ud.

Op een avond zijn er mannen naar u thuis gekomen: ze vroegen u naar de zoon van uw broer. U antwoordde dat hij niet bij u was. Ze vroegen u dan waar hij was. U zei dat u niet wist waar hij naartoe

was, dat hij was weggegaan van u. Ze zeiden dat u hem moest brengen, dat u anders in zijn plaats zou moeten gaan. Toen bent u Mogadishu ontvlucht.

U ging met de auto naar Nairobi waar u vijf maanden verbleef. Vandaar nam u het vliegtuig en kwam u aan in België op 6 mei 2015. U vroeg asiel aan op 7 mei 2015. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie neer van de Belgische identiteitskaart van uw zoon HAA.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS gehoorverslag p 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu kan ten eerste alleen maar worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw directe leefomgeving niet alleen zeer beknopt tot soms zelfs onbestaande zijn, maar ook niet doorleefd. Zo verwijst u naar drie markten wanneer u gevraagd wordt naar de wijken van Wadajir: u voegt eraan toe "vraag mij niets anders" (CGVS gehoorverslag p 9). Wanneer u de vraag naar de wijken van Wadajir opnieuw wordt gesteld, blijft u het antwoord schuldig: u verklaart dat het een stad is en dat als mensen vragen waar u woont, dat u dan zegt dat u aan de grote markt woont. Hoewel u beweert bijna heel uw leven, gedurende meer dan veertig jaar, aan deze markt gewoond te hebben en er bovendien ook gewerkt te hebben, kan u niet zeggen wat er rond de markt ligt. De vraag wordt u op nochtans op verschillende manieren gesteld. Eerst zegt u dat er een district rond de markt ligt. Nadien verklaart u dat u mensen zag die de auto namen en mensen die daar rondlopen en iets kopen. Wanneer gevraagd wordt of er scholen of moskeeën zijn, bevestigt u dit maar kan u slechts twee namen van scholen geven. Over de moskeeën zegt u dat er veel zijn maar dat u geen namen kan noemen. Opnieuw gevraagd naar scholen, kan u nog één naam geven. Op de vraag of u Ali Hussein school kent, antwoordt u dat "die er is" (CGVS gehoorverslag p 9-11). Iets verder in het gehoor zegt u dan weer dat uw zoon, niet en neef naar die school zouden zijn geweest (CGVS gehoorverslag p 11), iets waarover HAA, de man waarvan u beweert dat het uw zoon is, u tegensprekt (zie hieronder). Geconfronteerd met het feit dat u geen andere namen van scholen kan opnoemen, zegt u dat er meerdere scholen zijn,

dat het algemeen geweten is dat er veel problemen zijn geweest in Somalië en dat het mogelijk is dat iemand bepaalde zaken vergeet (CGVS gehoorverslag p 11). U krijgt dan nogmaals de kans om te vertellen wat er in de buurt van uw huis ligt: u verwijst naar een klein marktje en de basis van Umar Finish. Verder blijft u enig antwoord schuldig. Opnieuw krijgt u de kans om over uw buurt te vertellen maar weer blijft u zeer vaag: u zegt dat de ene plaats de markt is en dat er mensen wonen op de andere plaats. Verder kan u zich niets herinneren. Wanneer u dan gevraagd wordt over de weg van u thuis naar de school waar uw zoon, neef en nicht naartoe zouden zijn gegaan, wijst u naar links en zegt u "je gaat gewoon zo naar daar". U verklaart hier niet specifiek over te kunnen zijn (CGVS gehoorverslag p 11). Tevens over de weg van u thuis naar uw broers en zussen, blijft u enorm vaag: u zegt simpelweg dat je langs verschillende wegen passeert, maar die wegen zouden geen namen hebben. Op de vraag of u onderweg nog iets anders tegenkomt, antwoordt u dat u mensen tegenkwam die uit hun huizen stapten. Nadien ontwijkt u dezelfde vraag opnieuw en geeft u uiteindelijk hetzelfde vage antwoord dat u "die en die weg" passeert (CGVS gehoorverslag p 12).

Dan, gevraagd naar welke wijken er naast Wadajir liggen, geeft u namen van plaatsen die in Wadajir liggen, zoals Buulo Xubey, Suuq Boocle en Halane: deze hebt u reeds voordien in het gehoor genoemd, u zegt zelf dat ze in Wadajir liggen. Ook de luchthaven die u vermeldt, ligt volgens informatie waarover het Commissariaat beschikt in Wadajir zelf. Weer voegt u eraan toe "vraag mij niets anders" (CGVS gehoorverslag p 12 en 9). Op de vraag waar u deze plaatsen van kent, zegt u dat de mensen dit allemaal vertellen. Dit komt zeer ingestudeerd en niet doorleefd over, zeker aangezien het vooral gaat om plaatsnamen binnen Wadajir zelf, waar u beweert meer dan veertig jaar gewoond te hebben. Bovendien maakt u geen enkele melding van de belangrijkste wijken rond Wadajir, namelijk Dharkeynley, Hodan en Waberi.

U wordt nógmaals de kans gegeven om specifiek over uw buurt te vertellen: u verklaart dat "daar en daar mensen wonen" en dat "je elkaar ziet". Gevraagd naar wie er in de buurt woont of welke gebouwen er in de buurt zijn, zegt u dat "je daar gebouwen en huizen hebt". U verklaart niet specifiek te kunnen zijn, aangezien u uw huis niet buitenkwam. Geconfronteerd met het feit dat u eerder verklaard hebt op de markt gewerkt te hebben en dat u hierdoor dingen moest inkopen, met mensen in contact kwam en de dingen in uw omgeving kon zien, begint u op een zeer vage manier te vertellen over hoe u uw waren verhandelde: wijzend naar de protection officer, zegt u dat zij iets aan u komt verkopen, dat u dat aankoopt en dan verder verkoopt. U kan echter geen enkele naam, noch clan geven van de mensen van wie u waren inkocht (CGVS gehoorverslag p 12-13).

Daarnaast geeft u de prijzen van suiker en bloem op de markt waar u gewerkt zou hebben en waar u uw inkopen zou hebben gedaan, namelijk de Suuqa Weyn. U stelt dat zowel suiker als bloem tussen de 2000 en 5000 Somalische shilling per kilo kosten. Dit druist echter faliekant in tegen de prijzen die voorkomen in de informatie waarover het Commissariaat beschikt (CGVS gehoorverslag p 17). Het gaat om een verschil van negen tot tien duizend Somalische shilling, niet alleen met de prijzen van eind 2014, de periode waarin u beweert Somalië verlaten te hebben, maar ook met het gemiddelde van de prijzen over de laatste vijf jaar. Bovendien weet u ook niet welke foto er op de Somalische shilling staat (CGVS gehoorverslag p 28-29).

Ten tweede is uw kennis over het Somalische clansysteem miniem of soms zelfs onbestaande. Het clansysteem is nochtans van essentieel belang in de Somalische maatschappij, ook op een zeer lokaal niveau. Hiermee geconfronteerd, zegt u dat u nooit iets over clans geleerd hebt. Gevraagd naar de clans in uw buurt in Suuqa Weyn, ontwijkt u de vraag en zegt u dat elke man daar woont. De vraag wordt u opnieuw gesteld: u zegt dat wanneer er veel mensen samenzitten, je niet kan zeggen wie van waar is (CGVS gehoorverslag p 14-15). Dit getuigt van het feit dat u onmogelijk veertig jaar in Somalië kunt hebben gewoond: clanrelaties zijn er immers uitermate belangrijk (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). In diezelfde veertig jaar, waren clanconflicten in Mogadishu bijna dagelijkse kost, en ook de dag van vandaag komen ze nog steeds voor. Verder in het gehoor, verwijst u zelf naar clanconflicten: uw verklaringen zijn echter zeer vaag en blijven beperkt tot het feit dat er de ene keer problemen waren tussen mensen die familie van elkaar zijn, en de andere keer tussen Habr Gidir en Da'ud. U kan echter niets meer vertellen over de Habr Gidir (CGVS gehoorverslag p 25-26). U weet ook niet wat clanoudsten zijn of wat deze mensen doen (CGVS gehoorverslag p 14-15). De rol van de clanoudsten in Mogadishu is echter zeer belangrijk, vooral vroeger bij het oplossen van clanconflicten, maar ook vandaag de dag, al is het maar in het vertegenwoordigen van hun clanleden (CGVS gehoorverslag p 15).

Nogmaals gevraagd naar de aanwezige clans in uw buurt, zegt u opeens dat de Reer Hamar en Reer Barawe bij u in de buurt woonden. Verder kent u geen andere clans uit de buurt. Geconfronteerd met het feit dat u niets weet over clans, zegt u niet te liegen en bevestigt u inderdaad geen clankennis te hebben. U kent zelfs de grote clanfamilies van Somalië niet. Gevraagd naar het feit of u de Murorsade kent, zegt u dat dat daar wel wordt gezegd maar dat u die niet kent: dat zijn "mensen die ergens wonen" (CGVS gehoorverslag p 16). Ook over de Hawiye, één van de grootste clanfamilies van Somalië waartoe de Da'ud behoort, de clan waarvan u beweert dat het de uwe is, weet u niets (CGVS gehoorverslag p 21).

Ten derde is uw kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Mogadishu miniem, vaag of soms onbestaande. Zo zegt u dat Ahmed Dajo aan de macht is in Mogadishu, meer specifiek in Wadajir. Wanneer u tweemaal wordt gevraagd wie hij is, geeft u enkel zijn clan. Verder in het gehoor verklaart u zijn volledige naam niet te kennen: u weet enkel dat hij ergens woont waar hij troepen heeft (CGVS gehoorverslag p 25 en 30). Op de vraag of er ooit gevechten zijn geweest in uw buurt, antwoordt u zeer vaag: u bevestigt dat er altijd gevechten zijn geweest tussen verschillende partijen. Gevraagd naar voorbeelden, verwijst u op een vage manier naar clanconflicten (zie hierboven). Verder gevraagd naar wie er tegen elkaar vocht, zegt u de gevechten niet te kunnen samenvatten. Uw verklaringen blijven beperkt tot het feit dat u schoten zag vliegen maar niets meer kan vertellen. Wanneer u dan op verschillende manieren gevraagd wordt naar de verschillende partijen die betrokken waren in de gevechten, zegt u dat je elke dag schoten hoort en dat er verschillende groeperingen vechten maar dat u daar geen samenvatting van kan geven. U verklaart dat er een groepering is zoals Al Shabaab maar u kan daar niets over vertellen: u weet alleen dat Al Shabaab daar is en dat er schoten gelost worden (CGVS gehoorverslag p 25-26). Op de vraag of er nog bepaalde dingen zijn gebeurd voor uw vertrek uit Somalië, antwoordt u opnieuw enorm vaag en zegt u dat er een oorlog was met gewerschoten. U kan hier echter niets meer over vertellen. Tenslotte gevraagd naar het feit of u AMISOM kent, zegt u dat ze in Mogadishu waren maar dat u niet weet wie ze zijn (CGVS gehoorverslag p 27-28).

Over het feit of u ooit een hongersnood of grote droogte hebt meegemaakt, zegt u dat "die grote droogte" heeft plaatsgevonden. Gevraagd naar welke grote droogte, verklaart u dat er zo'n twintig jaar geleden een erge droogte was en dat mensen veel honger hebben geleden. U kan hier echter niets meer over vertellen. Op de vraag of u andere droogtes heeft meegemaakt, antwoordt u dat dat de ergste was die u hebt meegemaakt en dat u niet over andere droogtes kan vertellen (CGVS gehoorverslag p 29). Echter, volgens informatie waarover het Commissariaat beschikt, heeft er in 2011 een enorme droogte en hongersnood plaatsgevonden in Somalië, ook in Mogadishu. In de periode juli/augustus 2011 werd door de VN een hongersnood uitgeroepen in Mogadishu.

Ten vierde zijn er een aantal algemene zaken die erop wijzen dat u niet uit Somalië komt. Zo verklaart u dat u moslim bent. Op de vraag of u soenniet of sjiiet bent, blijft u een antwoord schuldig, u zegt dat u weet dat u moslim bent. Wanneer u dan gevraagd wordt of u nooit van soennieten hebt gehoord, antwoordt u letterlijk dat "de soenni's worden gezegd maar ik weet niet welke richting ik mee naartoe moet gaan" (CGVS gehoorverslag p 16). Uit informatie waarover het Commissariaat beschikt, blijkt echter dat bijna alle Somaliërs het soennitische geloof aanhangen waardoor het praktisch onmogelijk is dat u niet weet wat het soennisme is.

Gevraagd naar het weer in Somalië, verklaart u eerst dat u er niets over kan vertellen. Wanneer de vraag u dan op verschillende manieren verduidelijkt wordt, zegt u dat het de ene keer regent en er de andere keer zon is, en dat het "goede lekkere" weer was. Initieel verklaart u geen seizoenen te kennen totdat het Commissariaat zelf vraagt of u weet wat "Gu" is: u zegt dan dat je Gu, Dayr en Hagaa hebt. U geeft deze seizoenen eerst in de juiste volgorde (Dayr, Gu en dan Hagaa), maar nadien haalt u ze door elkaar (Gu, Hagaa, Jilaal, Dayr). Bovendien zegt u dat er zon en wind is in Dayr, terwijl dit seizoen juist gekend is voor zijn regen (CGVS gehoorverslag p 26-27). Dit alles komt zeer ingestudeerd over. Over de talen die gesproken worden in Somalië, zegt u dat ieder zijn eigen taal heeft. Op de vraag of er dan geen officiële taal is, antwoordt u dat er af en toe Engels wordt gesproken. U bevestigt dat er bepaalde dialecten zijn, maar u kan er niet één opnoemen (CGVS gehoorverslag p 28). Dit terwijl uit informatie waarover het Commissariaat beschikt, blijkt dat de officiële taal in Somalië Mahatiri is en het belangrijkste dialect May May.

Ten slotte, weten uw verklaringen omtrent de band tussen u en HAA (O.V. 6.286.568, CG 08/13780), de man waarvan u beweert dat hij uw zoon is, evenmin te overtuigen.

Zo zegt u zelf dat u de kinderen van uw zieke broer hebt opgevangen na de dood van uw moeder (CGVS gehoorverslag p 8 en 19-20). Dit terwijl HAA in 2008 in zijn asielaanvraag verklaard heeft dat u de kinderen van uw zus "Binti" zou geadopteerd hebben na haar overlijden (zie beslissing en gehoorverslag zoon, p 5, beide toegevoegd aan het administratief dossier). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, vraagt u wat hij gezegd heeft: "zijn zus of mijn zus?". Het feit dat u dit al moet vragen, tast uw geloofwaardigheid ernstig aan. Plots past u uw verklaringen aan en zegt u een derde zus te hebben: u zou haar niet vermeld hebben omdat ze niet in leven was (CGVS gehoorverslag p 19). Op de Dienst Vreemdelingenzaken hebt u inderdaad slechts twee zussen aangehaald: één van deze zussen is echter "Buntow", namelijk de zus waarover HAA verklaard heeft dat zij gestorven was (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken p 7).

Tevens over uw zoon, verklaart u dat hij naar de Ali Hussein school in Wadajir is gegaan. Uit informatie waarover het Commissariaat beschikt, blijkt dit een publieke school te zijn (CGVS gehoorverslag p 11). Echter, HAA zelf, heeft verklaard gedurende negen maanden in een privé-instelling genaamd Bahr, school te hebben gelopen (zie beslissing en gehoorverslag zoon, p 6).

Daarnaast heeft HAA verklaard dat u Ashraf zou zijn (zie CGVS gehoorverslag nummer 0813780 p 4). Dit terwijl u zelf zegt tot de Abgal, subclan Da'ud te behoren (CGVS gehoorverslag p 4 en 14).

Over uw echtgenoot zegt u initieel dat hij tot de Ashraf clan behoort. Geconfronteerd met het feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft dat hij Abgal was, zegt u dat hij Abgal geworden is omdat hij tussen deze laatsten is opgegroeid. Nadat u op verschillende manieren werd gevraagd wat u daar juist mee bedoelt, antwoordt u uiteindelijk dat hij achtergelaten is door zijn familie. Op de vraag of uw echtgenoot nu uiteindelijk Abgal of Ashraf is, zegt u Ashraf. U kan echter niets over zijn clan(lijn) vertellen (CGVS gehoorverslag p 20-21). Nochtans beweert u meer dan veertig jaar met hem getrouwd te zijn en beschikt het Commissariaat over informatie waaruit blijkt dat Somalische vrouwen op de hoogte zijn van de clanlijn van hun echtgenoot omdat ze deze moeten aanleren aan hun kinderen. U verklaart tevens dat uw echtgenoot met andere vrouwen is getrouwd na jullie huwelijk (CGVS gehoorverslag p 9). HAA echter vermeldt slechts één andere vrouw waarvan uw man vóór jullie huwelijk gescheiden zou zijn (zie CGVS gehoorverslag nummer 0813780 p 5). Tenslotte, gevraagd naar wanneer uw echtgenoot gestorven is, zegt u dat u het niet meer weet maar dat hij al enkele jaren weg is. Gewezen op het feit dat u toch een idee moet hebben, schudt u het hoofd. Wanneer de vraag dan nogmaals op een andere manier wordt gesteld, namelijk wat u bedoelt met "enkele jaren", zegt u plots dat het om ongeveer vijf jaar gaat (CGVS gehoorverslag p 7-8).

U heeft dan ook uw voorgehouden familieband met HAA niet aannemelijk kunnen maken. Het feit dat u een kopie van diens Belgische identiteitskaart neerlegt, verandert niets aan bovenstaande bevindingen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Mogadishu gelegen in de provincie Banaadir en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken.

Het feit dat u Somalisch spreekt vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst, omdat de Somalische taal niet alleen in Zuiden Centraal-Somalië wordt gesproken maar eveneens in Somaliland, Puntland en een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Bovendien is uw vluchtrelaas enorm beknopt en niet doorleefd. Zo weet u niet door welke mannen u benaderd bent, hoe ze eruitzagen, waarom ze kwamen en in welk jaar ze u benaderd zouden hebben (CGVS gehoorverslag p 23-25).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is, werd aan het administratief dossier toegevoegd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op

dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd verschillende keren in de loop van het gehoor zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Bij een eerste confrontatie met het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan het feit dat u uit Mogadishu afkomstig bent, zegt u dat u niet klaar bent om te liegen en dat u enkel in uw buurt bleef (CGVS gehoorverslag p 11). Zoals echter uit bovenstaande bevindingen blijkt, werden er effectief vragen over uw directe leefomgeving gesteld. Een tweede keer geconfronteerd met het feit dat u geen enkel zicht biedt op het feit dat u in Mogadishu zou gewoond hebben, zegt u van nergens anders te komen (CGVS gehoorverslag p 13). U werd er vervolgens een derde keer op gewezen dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verblijfplaatsen in Mogadishu en Somalië en dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit. Dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd ook in het begin van het gehoor benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd voorts beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS gehoorverslag p 13 en 3). Op de vraag of u op dit alles iets te zeggen hebt, zegt u dat u naar België bent gekomen om geholpen te worden en dat u op alle vragen op een eerlijke manier hebt geantwoord. U herhaalt dat u in Ceel Bacad geboren bent en nadien verhuisd bent naar Mogadishu (CGVS gehoorverslag p 13). Verder in het gehoor wordt u eraan herinnerd dat het Commissariaat u niet kan helpen als u niet de waarheid spreekt: u antwoordt dat u nergens anders vandaan komt (CGVS gehoorverslag p 14). Tenslotte wordt u nog een laatste keer op een uitgebreide manier, zoals voorheen in het gehoor, toegelicht dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw Somalische nationaliteit. U zwijgt en voegt er nadien aan toe dat u niets aan uw verklaringen wil veranderen, u bedankt de Belgische overheid mocht deze u asiel kunnen verlenen, zo niet kan u niets anders meer toevoegen (CGVS gehoorverslag p 29).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Verzoekster meent in een eerste middel dat zij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet omdat zij de moeder zou zijn van de heer H.A.A. die wel zijn Somalische nationaliteit aannemelijk kon maken en reeds in 2009 de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg. Verzoekster meent dat verweerder ter onrechte niet gelooft dat H.A.A. haar zoon is, ze heeft immers de Belgische identiteitskaart voorgelegd en woont met hem samen op hetzelfde adres in S.-T. Ze werpt de vraag op welke jongeman een onbekende vrouw die 39 jaar ouder is in huis zou nemen en hoe verzoekster in contact zou zijn gekomen met een wildvreemde Somalische jongen die reeds sedert 2008 in België verblijft. Het gegeven alleen dat zij wordt onderhouden door H.H.A., duidt er volgens haar op dat er minstens een innige band is tussen deze twee personen. Nu haar zoon de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, meent verzoekster dat alle mensen uit zijn entourage eveneens in gevaar verkeren, en zeker zijn alleenstaande moeder. Verzoekster wijst erop dat in het gehoorverslag van H.A.A. van 18 november 2008 reeds aangegeven werd dat verzoekster zijn moeder is en dat ook dezelfde naam door verzoeker werd opgegeven voor zijn grootvader langs moeders kant, als de naam die verzoekster voor haar vader heeft opgegeven. Verzoekster meent dat dit afdoende aantoonde dat H.A.A. haar zoon is en bijgevolg meent ze net als hem recht te hebben op de subsidiaire beschermingsstatus. Ze meent dat de verschillen tussen het gehoor van H.A.A. en haar verhoor enkel en alleen moeten gezocht worden in een tijdsverschil van maar liefst 8 jaar tussen beide interviews en dat zij als alleenstaande vrouw niet dezelfde kennis kon opdoen als haar zoon.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster meent dat zij ten onrechte werd afgerekend op het gebrek aan clankennis en het gebrek aan kennis over de verschillende delen van de stad Mogadishu, terwijl zij als alleenstaande vrouw niet geacht zou zijn die kennis te bezitten. Volgens verzoekster werd niet met haar individuele situatie en persoonlijke omstandigheden rekening gehouden. Verzoekster stelt dat de persoonlijke omstandigheden eveneens inhouden dat zij een nauw familielid is van H.A.A. omdat zij momenteel wordt onderhouden door de "subsidiaire beschermde" H.A.A. Verzoekster acht het bijzonder vreemd dat het CGVS meent dat de familieband niet is aangetoond. Verzoekster ziet eveneens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het feit dat verweerder de duidelijke aanwijzingen zoals haar samenwonen met een jongeman die 39 jaar jonger is, compleet zou negeren in het onderzoek naar de familieband tussen haar en de heer H.A.A. In haar besluit stelt verzoekster nog dat haar verklaringen coherent, geloofwaardig en niet tegenstrijdig met algemeen bekende feiten zouden zijn.

2.2. Documenten

Bij haar verzoekschrift heeft verzoekster de volgende nieuwe elementen gevoegd:

- Beslissing van het CGVS tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 14 januari 2009 voor H.A.A.
- Attest samenstelling van het gezin van de stad S.-T. van 14 juli 2016
- Deel van het gehoorverslag CGVS van A.A.H. van 18 november 2008.

2.3. Bevoegdheid

De Raad beschikt op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, personen die reeds in een ander unieland erkend zijn of de "technische" weigeringen die geen betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad kan de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid

kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

2.4. Onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verweerder hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekster, nu onder meer haar asielrelaas enorm beknopt en niet doorleefd overkwam. Verzoekster verklaarde door mannen benaderd geweest te zijn, die vroegen naar de zoon van haar broer, die zij zou groot gebracht hebben. Verzoekster antwoordde dat ze niet wist waar hij was maar de mannen zeiden dat indien verzoekster hem niet zou brengen, zij in zijn plaats zou moeten gaan. Verzoekster weet echter niet welke mannen haar benaderd hebben, kan niet beschrijven hoe ze eruit zagen, waarom ze kwamen en in welk jaar ze benaderd werd. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier. Het feit dat verzoekster in haar verzoekschrift ook geen schending aanvoert van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en het hele pleidooi richt op de subsidiaire beschermingsstatus onderschrijft eveneens dat zij geen gegronde vrees heeft voor vervolging in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

2.5. Onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Nu verzoekster haar relaas aangaande de individuele problemen en bedreigingen niet aannemelijk heeft kunnen maken, kan zij zich zodoende ook niet steunen op de elementen aan de basis van haar persoonlijk relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Teneinde te beoordelen of verzoekster een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, moet uiteraard kunnen bepaald worden ten aanzien van welk land de beoordeling moet geschieden. In bepaalde gevallen, waar de geweldsituatie niet dezelfde intensiteit heeft in het gehele land, moet kunnen bepaald worden ten aanzien van welke regio de beoordeling moet gebeuren en of er in dat geval eventueel sprake is van een intern vestigingsalternatief zoals bepaald in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de asielzoeker stoot echter op moeilijkheden zowel in rechte als in feite waarmee rekening dient te worden gehouden in de redenering die wordt gevolgd.

Eenzijds bepaalt artikel 144 van de Grondwet dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de hoven en rechtbanken behoren en anderzijds bepaalt artikel 145 van de Grondwet dat geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. De Raad heeft bijgevolg geen rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toegewezen. Aangezien de geschillen betrekking hebben op een nationaliteit van een persoon die niet een door de wetgever aan de hoven en rechtbanken onttrokken politiek recht tot voorwerp hebben, heeft

de Raad geen rechtsmacht om de nationaliteit van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is.

Het voorgaande mag uiteraard niet tot gevolg hebben dat het onderzoek van de gegrondheid van een verzoek tot internationale bescherming onmogelijk wordt gemaakt. Hieruit wordt evenwel afgeleid dat in geval van twijfel over de nationaliteit van de asielzoeker of, indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van het beschermingsverzoek dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de verzoeker van internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag.

Zijn juridische en materiële situatie kunnen dit echter moeilijk maken. Vanuit juridisch standpunt is de vluchteling immers een persoon "die de bescherming van [zijn] land niet kan of, uit hoofde van [zijn] vrees [te worden vervolgd], niet wil inroepen" en geniet hij ofwel geen diplomatieke bescherming van dat land, ofwel heeft hij goede redenen om die bescherming niet te willen roepen, hetgeen de vaststelling van zijn nationaliteit door het voorleggen van een sluitend bewijs, zoals een nationaal paspoort of een officieel identiteitsdocument, onmogelijk kan maken. Vanuit materieel standpunt kan de vaststelling van de nationaliteit van de asielzoeker ook complex worden gemaakt door de omstandigheden waarin hij zijn land heeft moeten ontvluchten.

Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker desgevallend zijn nationaliteit moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt verweerder toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker van internationale bescherming de nationaliteit voldoende aantoont. Indien verweerder van oordeel is dat dit land niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker of om elke andere reden, en hij dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek tot internationale bescherming, is het eveneens zijn plicht om de redenen die hem tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Verzoekster betoogt de Somalische nationaliteit te bezitten en van Mogadishu afkomstig te zijn. Ten bewijze daarvan legt zij geen bewijsstuk voor. Verzoekster verklaart in 1953 geboren te zijn. Verzoekster zou dan op het ogenblik dat de burgeroorlog in Somalië is uitgebroken in 1991, zoals blijkt uit het rapport "Somalia topical note Somalia: clan and identity" in het administratief dossier, reeds 38 jaar geweest zijn. Volgens de voormelde info zijn de staatsinstellingen en de Somalische overheid toen ingestort. Echter verzoekster verklaart reeds voorheen gehuwd geweest te zijn in Mogadishu, dermate dat gezien verzoeksters gevorderde leeftijd wel redelijkerwijs kon verwacht worden dat zij stukken kon voorleggen om haar identiteit, nationaliteit en huwelijk aan te tonen die dateren van voor het instorten van de Somalische overheidsinstellingen.

Verweerder acht de Somalische nationaliteit en afkomst uit Mogadishu van verzoekster niet aannemelijk en dit omwille van verzoeksters lacunaire verklaringen aangaande onder meer haar directe

leefomgeving, haar minieme tot onbestaande kennis van het Somalisch clansysteem en het feit dat de voorgehouden ouderband tussen verzoekster en de heer H.A.A. niet kan overtuigen. De Raad kan deze overtuiging volgen rekening houdend met het kwetsbaar profiel van verzoekster als oudere dame die analfabeet is. Verzoekster werd uitvoerig ondervraagd op het gehoor van 8 juni 2016 en verweerder heeft daarbij op afdoende wijze getracht vragen te stellen die direct aansluiten bij de voorgehouden leefwereld van verzoekster. Verzoekster stelt gewoond te hebben aan de grote markt van Wadajir en er ook gewerkt te hebben als verkoopster van tomaten en brandhout. Verzoekster bevestigt dat er veel moskeeën zijn en dat zij moslim is, maar kan geen naam van een moskee noemen. Ze blijkt evenmin in staat te beschrijven wat er in de buurt van haar huis ligt. Verzoekster kan zelfs niet bij benadering uitleggen hoe ze van haar huis naar de school van haar zoon, neef en nichtje die ze onder haar hoede had, ging. Verzoekster kon ook geen enkele naam noch clan geven van de mensen van wie ze waren inkocht. De prijzen van bloem en suiker schat verzoekster volledig verkeerd in nu het door haar opgegeven bedrag 9000 tot 10.000 Somalische shilling verschilt van de informatie gevoegd in het administratief dossier. Verzoekster bevestigde nochtans dat zij suiker en bloem kocht. Waar verweerder stelt dat verzoekster een minieme tot onbestaande kennis heeft van het clansysteem, vindt dit eveneens steun in het administratief dossier. Zo antwoordt verzoekster niet te weten wat clanoudsten zijn, kan ze de grote clanfamilies niet geven en stelt ze niets te weten van de Hawiye, waartoe nochtans haar clan, de Da'ud behoort. De Raad hecht eveneens groot belang aan het feit dat verzoekster niet op de hoogte blijkt te zijn van een grote hongersnood die, volgens de info in het administratief dossier, in 2011 heeft plaats gevonden in Somalië en ook in Mogadishu, maar zij enkel op de hoogte is van een hongersnood 20 jaar geleden. Verzoekster kan niet zeggen wat de officiële taal van Somalië is en kan ook geen enkel dialect opnoemen. Verzoekster onderneemt noch in het verzoekschrift, noch ter zitting enige poging om deze flagrante onwetendheden te verklaren. De Raad stelt eveneens vast dat verzoekster gedurende het hele gehoor een bijzonder defensieve houding aannam bij het beantwoorden van alle vragen die betrekking hadden op haar afkomst. Verzoekster was niet ter zitting in persoon aanwezig, zodat zij ook die gelegenheid niet heeft benut om de Raad alsnog van de Somalische nationaliteit of de afkomst uit Mogadishu te overtuigen. Waar verzoekster stelt dat zij als alleenstaande vrouw niet kan geacht worden een clankennis en kennis over de verschillende delen van de stad Mogadishu te bezitten, volgt de Raad niet. Op basis van de informatie in het administratief dossier blijkt dat de clanstructuur in de Somalische context bijzonder belangrijk is. Ook al mag geen overdreven kennis van de clanstructuur vereist worden, dan nog is het *in casu* bijzonder flagrant dat verzoekster niet weet wat clanoudsten zijn, welke grote clanfamilies in Somalië voorkomen en ze stelt niets te weten van de Hawiye, waartoe nochtans haar clan, de Da'ud behoort. Verweerder heeft *in casu* de lat laag gelegd bij de ondervraging over de directe buurt rond de Suuqa Weyn, de grote markt, waar verzoekster beweert zeer lang (bijna 40 jaar) gewoond te hebben, maar zij bleek inderdaad bijzonder weinig te kunnen zeggen.

Verzoekster tracht enkel op basis van het feit dat zij samenwoont met haar vermeende zoon, de heer H.A.A., van wie door verweerder in 2009 werd aangenomen dat hij de Somalische nationaliteit heeft en van Mogadishu afkomstig is, de bovenstaande motieven voor de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar nationaliteit en herkomst te weerleggen. Tegelijk meent zij dat nu haar zoon in 2009 subsidiaire bescherming heeft gekregen, zij daar thans eveneens recht op heeft.

De Raad moet echter met verweerder vaststellen dat hoewel verzoekster dezelfde naam, leeftijd en naam van haar vader heeft opgegeven, als wat de heer H.A.A. tijdens zijn gehoor in 2008 heeft verklaard, en zij thans woonachtig blijken te zijn op hetzelfde adres, er te flagrante tegenstrijdigheden tussen hun beider verklaringen zijn om aan te nemen dat de heer H.A.A. de zoon of een nauwe verwant is van verzoekster. Zo vinden de verklaringen steun in het dossier dat verzoekster heeft gesteld dat haar zoon naar de Ali Hussein school ging, terwijl de heer H.A.A. zelf heeft verklaard dat hij naar een privéschool Bahr is gegaan. De heer H.A.A. verklaarde dat zijn moeder Ashraf zou zijn, terwijl verzoekster zelf heeft verklaard dat ze tot de Abgal, subclan Da'ud behoort. Verzoekster heeft verklaard dat haar echtgenoot met andere vrouwen is gehuwd na het huwelijk, maar de heer H.A.A. heeft verklaard dat er slechts een andere vrouw is geweest waarvan zijn vader is gescheiden alvorens met zijn moeder te huwen. Over de voorgaande basiselementen mocht verweerder redelijkerwijs verwachten dat verzoekster en de heer H.A.A. zich niet zouden tegenspreken, zelfs al heeft het gehoor van de heer H.A.A. reeds lang geleden plaats gevonden. Waar verzoekster nog stelt dat niet kan verwacht worden van haar dat zij als alleenstaande Somalische vrouw niet dezelfde kennis kon opdoen als haar zoon, kan de Raad niet volgen wat betreft de voormelde tegenstrijdigheden aangezien zij als moeder kan geacht worden te weten waar haar zoon school liep en van de heer H.A.A. kan aangenomen worden dat hij zich niet op die wijze over de clan van zijn moeder en echtgenotes van zijn vader vergist. Waar verzoekster nog de vraag opwerpt hoe het mogelijk is dat zij contact heeft kunnen opnemen met de heer H.A.A. na al die jaren, als dit niet haar zoon of een nauw familielid zou zijn, komt het niet aan de Raad

toe hierover te speculeren en heeft verzoekster, door niet in persoon ter zitting te verschijnen, het de Raad onmogelijk gemaakt hieromtrent verduidelijking te vragen.

Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij meent dat verweerder op onvoldoende wijze met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden heeft rekening gehouden, zoals vereist door de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, noch dat verweerder *in casu* op onzorgvuldige wijze is te werk gegaan.

Verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit is niet aannemelijk.

De Raad herhaalt dat, ook al is er in het asielrecht sprake van een gedeelde bewijslast en een vereist evenwicht tussen de medewerkingsplicht van de verzoekster en de onderzoeksplicht van de overheid, het in de eerste plaats aan verzoekster toekomt om de autoriteit die belast is met het onderzoek van het beschermingsverzoek te overtuigen van het feit dat zij effectief de voorwaarden vervult om van een internationaal beschermingsstatuut te genieten. Echter, *in casu* zijn de verklaringen van verzoekster niet van aard om de Raad te overtuigen van het feit dat zij de Somalische nationaliteit heeft, in Somalië heeft gewoond, in de stad Mogadishu.

Zoals *supra* gesteld moet dan vervolgens de vraag gesteld worden of er een ander land kan gedetermineerd worden ten aanzien waarvan het onderzoek van verzoek tot internationale bescherming kan geschieden. *In casu* heeft verzoekster echter geen enkele indicatie aangereikt van een band met een andere Staat waarvan zij de nationaliteit zou hebben, of in geval van apatridie, een Staat die het land van gewoonlijk verblijf zou zijn. Bijgevolg is de Raad in de onmogelijkheid te bepalen ten aanzien van welk land de in het verzoekschrift voorgehouden nood aan subsidiaire bescherming moet onderzocht worden.

Bijgevolg kan niet aangenomen worden dat er zwaarwegende gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat verzoekster een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Geheel ten overvloede gaat verzoekster eraan voorbij dat de specifieke grond waarvoor de heer H.A.A. subsidiaire bescherming heeft gekregen, artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet is, zoals blijkt uit het stuk gevoegd aan het verzoekschrift, en dat in 2009 werd aangenomen dat de situatie in Centraal en Zuid-Somalië een situatie was waarbij de geweldsituatie dermate ernstig was dat het louter verblijf aldaar werd beschouwd als een reëel risico voor het leven en dat er evenmin sprake was van een binnenlands vluchtalternatief. Ter zitting aan verweerder gevraagd wat het huidige standpunt is aangaande de geweldsituatie in Mogadishu, blijkt dat thans niet langer wordt aangenomen dat de geweldsituatie dermate ernstig is dat nog subsidiaire bescherming wordt toegekend voor mensen die wel aannemelijk maken de Somalische nationaliteit te hebben en van Mogadishu afkomstig te zijn, *quod non in casu*. Verweerder verklaart dat er na februari 2016 wel nog een update van de country of origin information over Somalië is verschenen naar aanleiding van enkele recente zware bomaanslagen maar dat toch bleek dat vooral restaurants, hotels en overheidspersoneel worden gevisieerd en dus er sprake is van doelgericht in plaats van willekeurig geweld. Bijgevolg zou de redenering dat “alle mensen uit de entourage eveneens in gevaar verkeren” hoe dan ook thans niet langer kunnen gevolgd worden.

Tot slot weze onderstreept dat verweerder geheel terecht in de bestreden beslissing de aandacht van de staatssecretaris voor Asiel – en Migratiebeleid heeft gevestigd op het feit dat verzoekster niet mag worden teruggeleid naar Somalië vermits zij niet over de Somalische nationaliteit beschikt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES